

(1991)

18 Δεκεμβρίου, 1991

[ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δοστής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΔΕΛΦΟΙ Γ.Κ. ΜΑΚΡΗ ΛΤΔ,

Αιτητές,

v.

ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ ΑΔΕΙΩΝ (Αρ.1),

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 789/90).

Αναθεωρητική Αρχή Αδειών — Ιεραρχική προσφυγή — Εξουσία — Είναι διοικητικό όργανο και δεν έχει δικαστική δικαιοδοσία — Η ιεραρχική προσφυγή κατά απόφασης της Αρχής Αδειών δεν επενεργεί ούτε εξομοιώνεται με έφεση — Το Ανώτατο Δικαστήριο κατά την άσκηση της αναθεωρητικής δικαιοδοσίας του δεν υποκαθιστά αλλά ελέγχει την κρίση της διοίκησης. 5

Αναθεωρητική Δικαιοδοσία — Δικαστικός Έλεγχος — Επέμβαση Δικαστηρίου — Αν η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή στο διοικητικό όργανο που την εξέδωσε το Ανώτατο Δικαστήριο δεν επεμβαίνει. 10

Η αιτήτρια εταιρεία με την προσφυγή της αυτή προσέβαλε την απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών να της χορηγήσει μόνο δύο άδειες - αντί τρεις που ζήτησε - για Μεταφορέα Α' βυτιοφόρου μεταφοράς πετρελαιοειδών. Ήταν ισχυρισμός της δικηγόρου της αιτήτριας εταιρείας πως η διανομή των νέων αδειών που αποφασίστηκε έγινε χωρίς να διεξαχθεί οποιαδήποτε έρευνα σχετικά με το αν όλοι οι αιτητές πληρούσαν τις προϋποθέσεις του νόμου. Επίσης ισχυρίστηκε πως η απόφαση έπασχε από έλλειψη αιτιολογίας. 15

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας την προσφυγή, αποφάσισε ότι: 20

(1) Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών είναι διοικητικό όργανο. Η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών γεγονότων από τη διοίκηση είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου. Έργο του δικαστή δεν είναι να υποκαταστήσει, αλλά, απλώς να ελέγξει την κρίση της διοίκησης. 25

Η Αρχή εφάρμοσε τα υπό του Νόμου καθοριζόμενα κριτήρια Με βάση το τεκμήριο της νομιμότητας και ελλείπει οποιασδήποτε μαρτυρίας περί του αντιθέτου, τεκμαίρεται ότι η απόφαση της

4 Α.Α.Δ. Α/φοί Μακρή Λτδ v. Αναθ. Αρχής Αδειών (Αρ.1)

Αρχής λήφθηκε μετά από σωστή εκτίμηση όλων των γεγονότων και περιστατικών, ορθή εφαρμογή του νόμου και δεν ήταν προϊόν πραγματικής ή νομικής πλάνης, υπέρβασης ή κατάχρησης εξουσίας.

5 (2) Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει όταν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εύλογα επιτρεπτή στο όργανο ή την αρχή που την εξέδωσε με βάση τα ορθά γεγονότα και την ορθή εφαρμογή της νομοθεσίας και των αρχών του Διοικητικού Δικαίου.

10 Στην υπό κρίση υπόθεση η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα με το νόμο και ύστερα από τη δέουσα έρευνα. Στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας της Αρχής η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή.

Προσφυγή απορρίπτεται με έξοδα.

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Γεωργίου v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563·

15 *Μιλτιάδους κ.α. v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών (1991) 4 Α.Α.Δ. 2723·*

Saruhan v. The Republic, 2 R.S.C.C. 133·

Pierides v. Republic (1969) 3 C.L.R. 274·

20 *Nicosia Techalemit Co. and Another v. Municipality of Nicosia and/or The Municipal Commission of Nicosia (1971) 3 C.L.R. 357·*

Avgousti v. The Permits Authority (1972) 3 C.L.R. 356·

Merck v. Republic and Another (1972) 3 C.L.R. 548·

Kyriacou and Another v. Public Service Commission (1974) 3 C.L.R. 358·

25 *Marangou v. The Republic (Προσφυγή Αρ. 802/87, ημερομηνίας 7/1/89)·*

Pantazis v. Republic (Προσφυγή Αρ. 763/87, ημερομηνίας 31/7/89)·

Rainbow Bleaching & Dyeing Co. Ltd. v. Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών & Άλλου (Προσφυγή Αρ. 424/88, ημερομηνίας 13/1/90).

30 Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της απόφασης της καθ' ης η αίτηση με την οποία απορρίφθηκε εν μέρει Ιεραρχική Προσφυγή των αιτητών η οποία έγινε κατόπιν αίτησής τους για χορήγηση και τρίτης άδειας μεταφορέα Α' βυτιοφόρου μεταφο-

ράς πετρελαιοειδών.

Α. Μαρκίδης, για τον αιτητή.

Γ. Κυριακίδου (κα), Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

Π. Παπαγεωργίου, για το ενδιαφερόμενο μέρος Μ. 5 Αντωνίου.

Cur. adv. vult.

ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΗΣ, Δ. ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση. Με την παρούσα προσφυγή η αιτήτρια εταιρεία ζητά την πιο κάτω θεραπεία:

10

"Διακήρυξη του Δικαστηρίου ότι η διοικητική απόφαση και/ή πράξη της καθ' ης η Αίτηση Αρχής, που κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επιστολή ημερ. 3.8.1990 και με την οποία απορρίφθηκε εν μέρει η Ιεραρχική Προσφυγή της Αιτήτριας υπ' αρ. 1165/89, είναι άκυρη και στερείται οποιουδήποτε έννομου αποτελέσματος κατα το μέρος εκείνο, με το οποίο απορρίφθηκε αίτημα της αιτήτριας για χορήγηση και τρίτης άδειας μεταφορέα Α' βυτιοφόρου μεταφοράς πετρελαιοειδών."

15

Με την προσφυγή της αυτή η αιτήτρια προσέβαλε τη χορήγηση από την καθ' ης η αίτηση Αρχή, μιας άδειας μεταφορέα Α' βυτιοφόρου μεταφοράς πετρελαιοειδών στο ενδιαφερόμενο μέρος Μελέτη Αντωνίου, ενώ η προσφυγή όσον αφορά το ενδιαφερόμενο μέρος Ανδρέα Ιακώβου, αποσύρθηκε.

25

Στις 22.4.89, η αιτήτρια εταιρεία υπέβαλε προς την Αρχή Αδειών αίτηση για χορήγηση τριών αδειών οδικής χρήσης μεταφορέα Α' για τρία οχήματα κατηγορίας βυτιοφόρου για μεταφορά πετρελαιοειδών. (Παραρτήματα Α-Γ στην ένσταση).

30

Στη συνεδρία της με ημερομηνία 23.8.89 (Παράρτημα Δ

4 Α.Α.Δ. Α/φοί Μακρή Λτδ v. Αναθ. Αρχής Αδειών (Αρ.1) Χρυσοστομής, Δ.

στην ένσταση), η Αρχή Αδειών, αφού έλαβε υπόψη την εισήγηση του Τμήματος Οδικών Μεταφορών (Παράρτημα Κ στη γραπτή αγόρευση των καθ' ων η αίτηση), καθώς και όλα τα ενώπιόν της στοιχεία, απόρριψε την αίτηση, για το

5 λόγο ότι οι ανάγκες εξυπηρετούνταν ικανοποιητικά από τα υφιστάμενα αδειούχα οχήματα της ίδιας κατηγορίας.

Η αιτήτρια εταιρεία προσέβαλε την πιο πάνω απορριπτική απόφαση της Αρχής Αδειών με την ιεραρχική προσφυγή υπ' αρ. 1165/89 (Παράρτημα Ε στην ένσταση).

10 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών στις συνεδριάσεις της με ημερομηνίες 14.2.90 και 17.3.90, άκουσε τους λόγους που υποστήριζαν την ιεραρχική προσφυγή, από το δικηγόρο της αιτήτριας εταιρείας (Παραρτήματα Στ και Ζ στην ένσταση) και στη συνεδρίασή της με ημερομηνία 16.7.90,

15 αφού έλαβε υπόψη το σύνολο των ενώπιόν της στοιχείων, αποφάσισε τη χορήγηση δύο αδειών οδικής χρήσης μεταφορέως "Α", προς την αιτήτρια εταιρεία (Παράρτημα Η στην ένσταση).

Η πιο πάνω απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών κοινοποιήθηκε στην αιτήτρια με επιστολή ημερ. 20 3.8.90 (Παράρτημα Ι στην ένσταση).

Οι βασικοί λόγοι ακύρωσης, που προβλήθηκαν στην προσφυγή αυτή, ήταν η έλλειψη διεξαγωγής της δέουσας έρευνας από την καθ' ης η αίτηση Αρχή και η έλλειψη

25 επαρκούς ή οποιασδήποτε αιτιολογίας της προσβαλλόμενης απόφασης.

Συγκεκριμένα, ο δικηγόρος της αιτήτριας εταιρείας υπέβαλε πως, η διανομή των νέων αδειών που αποφασίστηκε ότι έπρεπε να δοθούν σε Μεταφορείς Α' για μετα-

30 φορά πετρελαιοειδών, έγινε χωρίς να διεξαχθεί οποιαδήποτε έρευνα σχετικά με το αν όλοι οι αιτητές πληρούσαν τις προϋποθέσεις του Νόμου.

Περαιτέρω, ο δικηγόρος της αιτήτριας υπέβαλε πως, η αρμόδια αρχή δεν ανέφερε με βάση ποιο συλλογισμό κατέ-

λήξε στην κατανομή των νέων αδειών μεταξύ αυτών που τις διεκδικούσαν, γιατί παραχώρησε δύο αντί τρεις άδειες στην αιτήτρια, με αποτέλεσμα η απόφασή της να πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας.

Αντίθετα, η δικηγόρος της καθ' ης η αίτηση Αρχής υποστήριξε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση ήταν ορθή, νόμιμη και λογικά επιτρεπτή, ότι με βάση το υλικό που είχε ενώπιόν της η Αρχή ήταν δεόντως αιτιολογημένη, λήφθηκε μετά από ενδελεχή έρευνα και ικανοποιούσε όλες τις νομικές υποχρεώσεις των καθ' ων η αίτηση. 5 10

Από το αποδεικτικό υλικό που τέθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου, κρίνω πως η αρμόδια Αρχή διενήργησε τη δέουσα έρευνα προτού καταλήξει στην προσβαλλόμενη απόφαση και άσκησε τη διακριτική της εξουσία σύμφωνα με το άρθρο 4Α του Νόμου 84/84. 15

Στη συνεδρίασή της με ημερ. 14.2.90, η Αρχή άκουσε το δικηγόρο της αιτήτριας, ο οποίος παρουσίασε το θέμα και εξέθεσε τις απόψεις του. Κατά τη συνεδρίαση αυτή ο δικηγόρος της αιτήτριας παρουσίασε σχετικό Τεκμήριο, το οποίο δείχνει αύξηση της μεταφερόμενης ποσότητας πετρελαιοειδών των πελατών του και υποστήριξε πως η αύξηση αυτή των εργασιών της αιτήτριας δικαιολογούσε τη χορήγηση των αιτούμενων αδειών. 20

Κατά την επόμενη συνεδρίαση της Αρχής, ημερ. 17.3.90, ακούστηκαν και πάλιν οι απόψεις του δικηγόρου της αιτήτριας, καθώς και όλων των ενδιαφερομένων μερών. Στα πλαίσια διεξαγωγής της αναγκαίας έρευνας, ζητήθηκαν από την Αρχή, για όλες τις υποθέσεις, στοιχεία από το Τμήμα Οδικών Μεταφορών, αναφορικά με το πόσοι μεταφορείς Α' και Β' υπήρχαν για τη μεταφορά πετρελαιοειδών για τα έτη 1985 και εντεύθεν, καθώς και στοιχεία από το Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών, αναφορικά με την κατανάλωση πετρελαιοειδών από το 1985 και εντεύθεν. 25 30

Στη συνεδρίασή της με ημερ. 16.7.90, κατά την οποία 35

4 Α.Α.Δ. Α/φοί Μακρή Λτδ v. Αναθ. Αρχής Αδειών (Αρ.1) Χρυσοστομής, Δ.

κρίθηκε η προσφυγή των αιτητών, η Αρχή αποφάσισε τη χορήγηση δύο αδειών στην αιτήτρια εταιρεία και αιτιολογώντας την απόφασή της ανάφερε, μεταξύ άλλων, τα πιο κάτω:

- 5 "Οι πιο πάνω υποθέσεις ακούστηκαν μαζί διότι όλες έχουν σαν κοινό σημείο το θέμα της έκδοσης νέων αδειών Α' για βυτιοφόρα μεταφοράς πετρελαιοειδών. Το πρώτο θέμα ενώπιον της Αρχής είναι η διαπίστωση του κατά πόσο υπάρχουν ανάγκες για νέες άδειες του
- 10 τύπου αυτού σύμφωνα με το άρθρο 15(3)(α) του Νόμου. Ζητήσαμε στοιχεία από το Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών για την κατανάλωση πετρελαιοειδών στην Κύπρο από το 1985 μέχρι σήμερα και επίσης στοιχεία από το Τμήμα Οδικών Μεταφορών για τον αριθμό των
- 15 αδειών Α και Β βυτιοφόρων μεταφοράς πετρελαιοειδών για την ίδια περίοδο. Από τα στοιχεία αυτά, φαίνεται ότι η κατανάλωση πετρελαιοειδών στην Κύπρο για την πιο πάνω περίοδο αυξήθηκε κατά 45% περίπου ενώ ο αριθμός των αδειών έχει αυξηθεί μόνο κατά ολίγο για
- 20 την ίδια περίοδο. Βέβαια έχουμε λάβει υπόψη το γεγονός ότι η χωρητικότητα των υφιστάμενων οχημάτων μπορεί να αυξηθεί. Αλλά από τα στοιχεία αυτά, ως επίσης και από το σύνολο των στοιχείων που έχουμε ενώπιόν μας, έχουμε φθάσει στο συμπέρασμα ότι υπάρχουν
- 25 ανάγκες στον τομέα αυτό των μεταφορών, ώστε να δικαιολογούν τη χορήγηση νέων αδειών. Ειδικότερα στον τομέα της μεταφοράς πετρελαιοειδών η Αρχή κρίνει ότι είναι προς το δημόσιο συμφέρον να υπάρχει άνετος αριθμός οχημάτων μεταφοράς αυτού του ουσιαστικού εί-
- 30 δους για την οικονομία του τόπου.

- Έχουμε εξετάσει την κάθε υπόθεση που είναι ενώπιόν μας ξεχωριστά και εφαρμόζοντας και τα υπόλοιπα κριτήρια του Νόμου κρίνουμε ότι θα πρέπει να χορηγηθούν άδειες 'Α' για βυτιοφόρα μεταφοράς πετρελαιοειδών ως εξής: Στην ετ. Αδελφοί Γ.Κ. Μακρήs Λτδ. 2 άδειες, στην εταιρεία ΒΑΚΟ (Λ/σία) Λτδ. 1 άδεια, στον κ. Ανδρέα Ιακώβου 1 άδεια και επίσης οι χορηγηθείσες άδειες στα ενδιαφερόμενα μέρη κ. Μελέτη
- 35

Αντωνίου και K & M TRANSPORT LTD....."

Αυτούσια η απόφαση της Αναθεωρητικής Αρχής Αδειών διαβιβάστηκε στην αιτήτρια εταιρεία μ' επιστολή ημερ. 3.8.90.

Ο δικηγόρος της αιτήτριας ισχυρίστηκε πως η Αρχή 5
δεν ανέφερε στην απόφασή της με βάση ποια κριτήρια
προέβη στη διανομή των αδειών μεταξύ των διαφόρων αι-
τητών, πράγμα που δημιουργήσε λόγω ακυρότητας λόγω
έλλειψης της δέουσας αιτιολογίας.

Όπως φαίνεται και από το σχετικό πρακτικό της συνε- 10
δρίασης της 16.7.90, η Αρχή κατά την εξέταση των ενώ-
πιόν της υποθέσεων, έλαβε υπόψη όλα τα αναγκαία στοι-
χεία από το Τμήμα Στατιστικής και Ερευνών και το
Τμήμα Οδικών Μεταφορών και έκρινε ότι, με βάση τα
στοιχεία αυτά, edικαιοδογείτο αύξηση του αριθμού 15
αδειών. Ακολούθως, εξέτασε ξεχωριστά την κάθε υπόθεση
και αφού εφάρμοσε τα υπό του νόμου καθοριζόμενα κρι-
τήρια, αποφάσισε να διανεμίει μεταξύ των αιτητών τις ζη-
τηθείσες άδειες.

Η Αρχή μελέτησε όλα τα στοιχεία που τέθηκαν ενώ- 20
πιόν της, τα οποία ήταν ικανοποιητικά για να την βοηθή-
σουν στην άσκηση της διακριτικής της εξουσίας. Ασκώ-
ντας την εφάρμοσε, όπως ανέφερε, τα υπό του νόμου
καθοριζόμενα κριτήρια, δηλαδή:

"(α) Τας ανάγκας της περιφέρειας διά την μεταφο- 25
ράν του σκοπούμένου είδους φορτίου ως και την έκτα-
σιν και φύσιν των τοιούτων αναγκών·

(β) την έκτασιν καθ' ην αι τοιαύται ανάγκαι εξυπη-
ρετούνται υπό των εν τη περιφέρειά υφισταμένων
αδειούχων μεταφορέων Α' . 30

(γ) τον βαθμόν εις τον οποίον είναι πιθανόν ότι ο
αιτητής θα δύναται να παρέχη εις την περιφέρειαν
ασφαλείς, συνεχείς και τακτικάς μεταφορικάς υπηρε-

4 Α.Α.Δ. Α/φοί Μακρή Λτδ v. Αναθ. Αρχής Αδειών (Αρ.1) Χρυσοστομής, Δ.
σίας·

(δ) τον τύπον και την δυναμικότητα του οχήματος αναφορικός προς το οποίο υπεβλήθη η αίτησις."

5 Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών είναι διοικητικό όργανο και δεν έχει δικαστική δικαιοδοσία. Όπως αναφέρθηκε στην υπόθεση *Γεωργίου v. Αναθ. Αρχής Αδειών* (1991) 4 Α.Α.Δ. 1563, "η ιεραρχική προσφυγή δεν επενεργεί ούτε εξομοιώνεται με έφεση. Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών έχει την ίδια πρωτογενή ευθύνη όπως κι η Αρχή Αδειών
10 για την προώθηση των σκοπών του δικαίου."

Η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών είναι διοικητικό όργανο. Η ουσιαστική εκτίμηση των πραγματικών γεγονότων από τη διοίκηση είναι ουσιαστικά έξω από τα όρια του δικαστικού ελέγχου. Έργο του δικαστή δεν είναι να υποκαταστήσει, αλλά, απλώς να ελέγξει την κρίση της διοίκησης.
15

Η Αρχή, αφού στάθμισε όλα τα κριτήρια, προέβη στην έκδοση νέας απόφασης σε αντικατάσταση της εκδοθείσας από το πρωτοβάθμιο όργανο, σύμφωνα με τις εξουσίες που της παρέχει ο Νόμος 84/84, άρθρο 4(δ). (Βλ. επίσης,
20 *Κώστας Μιλτιάδου κ.α. v. Α.Α.Α.* (1991) 4 Α.Α.Δ. 2723 και *Γεωργίου v. Α.Α.Α.* (ανωτέρω)).

Η Αρχή εφάρμοσε τα υπό του Νόμου καθοριζόμενα κριτήρια. Με βάση το τεκμήριο της νομιμότητας και ελλείψει οποιασδήποτε μαρτυρίας περί του αντιθέτου, τεκμαίρεται ότι η απόφαση της Αρχής λήφθηκε μετά από σωστή
25 εκτίμηση όλων των γεγονότων και περιστατικών, ορθή εφαρμογή του νόμου και δεν ήταν προϊόν πραγματικής ή νομικής πλάνης, υπέρβασης ή κατάχρησης εξουσίας.

Πέραν τούτου, ο δικηγόρος της αιτήτριας στη γραπτή
30 του αγόρευση, περιόρισε την επιχειρηματολογία του στο ζήτημα της μη χορήγησης σ' αυτήν και τρίτης άδειας και

δεν ανέπτυξε οποιοδήποτε συγκεκριμένο ισχυρισμό εναντίον της χορήγησης άδειας προς το ενδιαφερόμενο μέρος Μελέτη Αντωνίου. Συνεπώς, το Δικαστήριο δεν μπορεί να υπεισέλθει στην εξέταση του ζητήματος αυτού.

Στην παρούσα υπόθεση η Αναθεωρητική Αρχή Αδειών 5 εκτίμησε όλα τα υπαρκτά γεγονότα, διεξήγαγε εκτεταμένη έρευνα, εξέτασε την κάθε υπόθεση ξεχωριστά, άσκησε τη διακριτική της ευχέρεια με βάση τα νομοθετημένα κριτήρια και αιτιολόγησε την απόφασή της ικανοποιητικά.

Οι αρχές, με βάση τις οποίες επεμβαίνει το Διοικητικό 10 Δικαστήριο στις αποφάσεις των διοικητικών οργάνων, είναι καθορισμένες από τη νομολογία. (Βλ., μεταξύ άλλων, *Salih Shukri Saruhan and The Republic (Public Service Commission)*, 2 R.S.C.C. 133, 136· *Nicos Pierides v. Republic (Public Service Commission)* (1969) 3 C.L.R. 274, 15 282-283· *Nicosia Techalemit Co. and Another v. Municipality of Nicosia and/or The Municipal Commission of Nicosia* (1971) 3 C.L.R. 357, 368-369· *Georghios Avgousti v. The Permits Authority* (1972) 3 C.L.R. 356, 363· *E. Merck v. Republic and Another* (1972) 3 C.L.R. 548, 564· 20 *Antonios Kyriacou and Another v. Public Service Commission* (1974) 3 C.L.R. 358, 364-365· *Efpraxia Marangou v. The Republic of Cyprus and Another*, Υπόθ. Αρ. 802/87 (Απόφαση δόθηκε στις 7 Ιανουαρίου, 1989, δε δημοσιεύτηκε ακόμα στους επίσημους τόμους των αποφάσεων)). 25

Το Δικαστήριο δεν επεμβαίνει όταν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι εύλογα επιτρεπτή στο όργανο ή την αρχή που την εξέδωσε με βάση τα ορθά γεγονότα και την ορθή εφαρμογή της νομοθεσίας και των αρχών του Διοικητικού 30 Δικαίου. (Βλ. *Pambis Pantazis v. R.*, Υπόθ. Αρ. 763/87, ημερ. 31.7.89, *Rainbow Bleaching & Dyeing Co. Ltd v. I. A.A.A.*, 2. Αρχής Αδειών, Υπ. Αρ. 424/88, ημερ. 13.1.90, (δεν δημοσιεύτηκαν ακόμα στους επίσημους τόμους των αποφάσεων)). 35

Στην υπό κρίση υπόθεση η απόφαση λήφθηκε σύμφωνα

4 Α.Α.Δ. Α/φοί Μακρή Λτδ γ. Αναθ. Αρχής Αδειών (Αρ.1) Χρυσστομής, Δ.

με το νόμο και ύστερα από τη δέουσα έρευνα. Στα πλαίσια της διακριτικής εξουσίας της Αρχής η απόφαση ήταν εύλογα επιτρεπτή.

5 Η προσφυγή απορρίπτεται. Η επίδικη απόφαση επικυρώνεται.

Οι αιτητές να πληρώσουν τα έξοδα, τα οποία να υπολογιστούν από τον Πρωτοκολλητή.

*Προσφυγή απορρίπτεται.
Έξοδα εναντίον των αιτητών.*